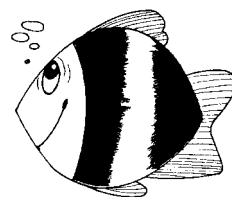

de colores

– a magyarországi cursillo hírlevele –

BUDAPEST ULTREYA

*Október 30-án,
szombaton este 4
órától ultreyára
várunk benneteket
a rákosszentmihályi
plébánia
közösségi házába!*

A közösségi ház címe:
XVI. Templom tér 3.

Nők egy tálca süteménnyel/ szendviccsel, férfiak üdítővel vagy itallal, kérjük, járuljatok hozzá az est hangulatához!

A közösségi házat megközelítheted az Őrs vezér teréről induló 31-es autóbusszal, melyről a Rákóczi úti megállónál kell leszállnod. Itt jobbra a Rákóczi úton betérve sétálj el a Templom utcáig, a közösségi ház a térre érkezve a templom jobb oldalán található. Autóval a Fogarasi úton, a felüljárón át, majd a Csömöri úton haladva gyere egészen a Rákóczi útig, és ezen jobbra bekanyarodva a Templom utcáig.

Veni Sancte!

Reméljük, szép nyaratok, érdekes és értékes programjaitok voltak! Kellően feltöltődve, kipihenten tudjuk a nyári vakáció után kezdeni a munkát, a tanévet?

Veni Sancte! Elkezdődött hát az új tanév a diákoknak. Mivel életünk örök tanulás (jó pap is holtig tanul), felfoghatjuk ezt akár úgy is, mint Jézus felé vezető utunkon, keresztény életünkben egy eljövendő tanévnek.

Istent tanuljuk. Az igaz keresztény életet, a valódi keresztény értékeket. Valódiak vagyunk-e, Krisztusnak tetszők, vagy csupán felöltöztettük magunkat neki tetsző dolgokba? Tudjuk-e igazán szeretni Krisztust, tudjuk-e az ő képét látni minden embertársunkban? Hogyan viselkedünk embertársainkkal, ezáltal Krisztussal? Biztosan ilyen szeretetet vár tőlünk?

Olyan kérdések ezek, amivel egy cursillós bátran szembe mer nézni. Jelentse a most kezdődő tanév számunkra ezt: Veni Sancte!

Jöjj Szentlélek, és taníts bennünket arra, hogyan tudjuk jobban, őszintébben szolgálni Isten országát, tenni dolgunkat a cursilloban, a világban!

- fha -

S ha már a tanévet és tanulást emlegetünk, rögtön itt, az újság első oldalán szeretnénk felhívni a figyelmeteket pár programra, tanulási, fejlődési lehetőségre:

Október elején megkezdődnek a SZENT IGNÁCI LELKIGYAKORLATOK a Mária utcai jezsuita rendházban, Beöthy Tamás atya és segítői vezetésével. Részleteket a 6. oldalon lévő telefonszámon kérhetek. Ugyanakkor Tamás atya segítségére bizton számíthatok tanulásokat segítő olvasmányok megválasztásában is!

Idén folytatjuk a MUNKATÁRSISKOLÁK szervezését. Az idei év első munkatársiskolájára november utolsó szombatján, 27-én kerül sor. Helyszín: ÚJPESTI SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA, IV., Nap u. 15.; kezdési időpont: REGGEL 9 ÓRA.

.....a három nap

NAPLÓRÉSZLET

– beszámoló az 57. női cursillóról –

Bizonytalan érzésekkel érkezem a cursillóra. Bár szemem előtt csodálatos átalakulások példája lebeg, te-le vagyok kétségekkel, aggályokkal. Súlyos problémákat cipelek, melyeket félek, hogy nehezen tudok majd az ajtón kívül hagyni, ahogy azt a rektor kéri.

A csütörtök esti szilencium megnyugtató és kiüresítő, a Szentírás olvasva a problémák rövid ideig elveszítik jelentőségüket; jó megpiheneni Jézus jelenlétében.

Beszélgések, kiscsoport – milyen érdekes, hogy minden előadó mond valami újat, amin elgondolkodhatok, ami nekem szól! Ezt érzem akkor is, amikor társaimat hallgatom: mindenkitől kapok valamit, és érzem, ők is elfogadnak, én is képes vagyok adni nekik. A szünetek is gyümölcsözők: érdekes beszélgetések és találkozások, melyek sokat adnak nekem.

Levelet kapunk régi cursillistáktól, ez mélyen megrázza. Sok levelem van, családtagokon ismerősökön kívül olyan is írt, akit személyesen nem ismerek, de hallotta, hogy most megyek a cursillóra, és értem, imádkozik. Furcsa érzés ez: zavarbaejtő, vigasztaló és felemelő egyszerre. Az esti beszélgetésen nem ismerek magamra, ahogy önként hozzászólva elmesélek olyan dolgokat, amiket magamtól sose mondtam volna el.

A másnap a szembesülés önmagammal és a problémákkal. Mit vár tőlem Jézus? Merek-e teljesen ráhagyatkozni, elfogadni magam olyanak, amilyenek vagyok, és szeretni ellenségeimet? Nehéz szembesülés ez, sok sírással, könnyes kinyilatkoztatással, de minden perccel egyre könnyebb. Úgy érzem, teljesen kicserélődöm, visszafogottságom, háttérbe húzódásom eltűnik. Zavar-

ba jönnék, de érzem, elfogadnak, hatással vagyok másokra. A könyörgésektől félttem, mégis a kereszttől előtt térdepelve önként jönnek számra a szavak, tudok ellenségeimért is imádkozni.

Ima a szünetben kétszer is, saját asztalommal és egy másik asztallal, közel érzem magamhoz a többiekhez. Boldoggá tesz a tudat, hogy itt lehetek, tagja vagyok a közösségnek.

A búcsúzás pillanatai. A régi cursillisták énekelve várnak, fogadják az újakat, kíváncsiak arra, mit éltem át. Jézus számít rád! - mondja az atya, és ahogy kezdet fogunk érzem, hogy nincs visszaút: követni akarom Őt, bármilyen nehéz lesz is!

De colores!

Pintér Ildikó

A REKTOR SZEMÉVEL

– beszámoló az 57. női cursillóról –

Az 57. női cursillón új rektor „debütált”. Velencei Katit kérdeztük élményeiről:

– *Hogy kezdődött, mit jelent neked ez a lelkeségi mozgalom?*

– Ez az év számomra „jubileumi év”. Éppen 10 éve, 1994 májusában voltam először Leányfalun, a 14. női cursillón. A három napot akkor én úgy éltem meg, mint amikor az ember hajnalban felkel, és kitérve az ablakot teleszívja a tüdejét friss levegővel. Ma is emlékszem a „sorsfordító” mondatokra: „Az egyedüli keresztény nem keresztény; Hitünk nem magánügy, meg kell osztanunk másokkal...; Legyek, mint a napra kitett kő, fogadjam be Isten szeretetét, és adjam tovább...” /Beöthy Tamás atya/ és „...mi vagyunk az Egyház valamennyien. Feladatunk a magunk helyén folytatni Jézus küldetését...” /Arató Márti Egyház beszéde/. Akkor koppant ben-

nem valami. Nemcsak a gondolatok hatottak az újdonság erejével. Elfogadó, szerető közösségre is találtam, valóságos Isten-élmény volt. Felébresztették bennem a keresztény lét örömét, de felelősségét is. Addigi magányos vallásosságomban ellenállhatatlan hívása, ajándéka volt ez az Úrnak. De azt is tudtam, hogy nekem is adnom kell. Adnom kell azt, amit éppen tudok: imát, időt, elköteleződést, másokra figyelést, önmagamra. Nagy megtiszteltetésnek éreztem – persze kellően meg is voltam rémülve a feladattól –, amikor Arató Márti először hívott munkatársnak egy pécsi cursillóra. Azóta már sokszor éltem meg a három nap csodáját, ahogy a négy-öt egymást idegenül méregető emberből a Szentlélek segítségével igazi, testvéri asztalközösség alakul.

– *Gondoltál-e arra, hogy rektor leszel?*

– Nem, egyáltalán nem. Nem vagyok szervezős alkat. Bár eddigi rektoraimtól, Arató Mártitól, Fabók Ildikótól, Telek Margittól, Várdai Judittól rengeteget tanultam, de mindig abból a „kényelmes” nézőpontból, hogy nekem csak az asztalomra van gondom.

– *Más volt-e ez a felkészülés, mint amikor „csak” munkatárs voltál?*

– A másság a meghívással kezdődött. Januárban Leányfalun voltam Szent Ignáci lelkigyakorlaton, amely sok belső küszködéssel telt. Meglehetősen sokat vitatkoztam az Úrral. Lázasan, – mert közben egy influenzát is sikerült begyűjtenem – elég kifáradtan értem haza. Még a kulcs a zárban volt, amikor csöngött a telefon. Telek Misi volt. Vállalnék-e rektorságot a jövőben – kérdezte. Nagyon meglepődtem, és kértem, hadd adjak majd később választ.

folytatás a 3. oldalon

.....a három nap

Érdekes volt számomra ez az „időzítés”. Utánam szól az Úr? Lehet, hogy Krisztus mégis számít rám? És pont így? – tűnődtem. A három hét betegség alatt volt idő ezen gondolkodni, s mintha otthon folytatódott volna a lelkigyakorlat. Végül némi szorongással ugyan, de döntöttem. Nem zárkozhatok el a feladat elől, vállalom majd egyszer..., a jövőben. Innentől azonban felgyorsultak az események. Rövidesen kiderült, hogy nem majd egyszer, hanem a mostani júliusi cursilóról van szó.

Hol tudunk majd felkészülni? Kik legyenek a leendő munkatársak? Igent mondanak-e a hívásra? Közösséggé tudunk-e mi magunk is formálódni? Honnan lesznek jelöltek és háttérlevelek? Mi mindent fogok a három nap alatt összekeverni, elfelejteni? Bírom-e fizikai erővel, figyelemmel? – és még ezer hasonló kérdés kavargott bennem, de tudtam, csak Istennél van a válasz. „Uram, a Te kezébe teszem ezt a cursillót, és ezt az egész rektori feladatot. Ha azt akarod, hogy tegyem, teszem a magam dolgát, de add hozzá segítségedet. Minden a Te dicsőséged lesz...” - imádkoztam naponta. És akkor elkezdődött számomra a „csodák” sorozata:

Kényelmes helyet kaptunk a felkészüléshez, – Gyuri atya felajánlotta otthonát és vendégszeretétét. Köszönet érte! Tapasztalt, segítőkész munkatársak mondtak igent, nekem az „újonc” rektornak. Köszönet nekik!!! A felkészülések bensőséges ima-megosztása szolgálni vágyó, valódi közösséggé formált minket. Hála a Szentléleknek, aki közöttünk volt! Köszönet Tamás atyának és Gyuri atyának gyakori jelenlétükért, értékes tanácsaikért. Külön ajándék és öröm volt ez számomra.

De kinek tartunk majd cursillót? - ágaskodott bennem újra az aggo-

dalom látván a kezdeti gyér visszajelentkezést. Kár volt a bizalmatlanságért! Az utolsó napokban az Úr több jelentkezőt küldött, mint amennyit fogadni tudtunk.

– *És a három nap? Tudták-e a jelöltek, hogy debütálsz?*

– Igen, csütörtökön este a bevezetőben elmondtam, hogy nagyon izgulok, mert először vezetek egy ilyen hétvégét. De hiszen valamelyest ők is izgultak, mert ők is először voltak ott. Ez a közös „drukk” azonnal közösségbe is hozott a jelöltekkel, és közösen vártuk, mit tesz velünk az Isten, mit tesz bennünk a Lélek?

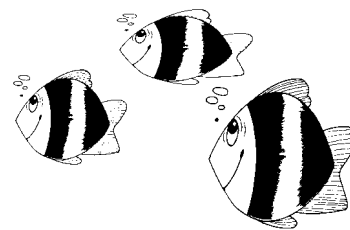
– *És mit tett?*

– Valóban jelen volt, velünk volt. Egészen kézzel foghatóan tapasztalni, érezni lehetett jelenlétét, segítségét. A három nap minden technikai nehézsége (pl. a telt házas szobabeosztás; az, hogy az esti imára a másik csoport miatt nem tudtunk az emeleti kápolnába menni; vasárnap reggel nem énekelhettünk stb...) csodálatos módon semmit sem számított. A Szentlélek velünk volt! Szinte minden ment magától. Nehéz pontosan visszaadni a három nap hangulatát. Arra emlékszem, hogy rám mindenki mosolygott, a munkatársak csodálatos gördülékenységgel maguktól tették a feladatukat (sokszor az enyémet is), sügtak, ahol elbizonytalanodtam; az atyák éppen akkor szólaltak meg, amikor az én mondanivalóm elfogyott, és még sorolhatnám tovább. Én annyi levelet egyszerre még csak a postán láttam, mint amit pénteken délután szétosztottam. (Én meg mennyire aggódtam a háttérlevelek miatt!) És a levelek mögött háttér-ima állt! Barátok, ismerősök és ismeretlenek imája! Felemelő érzés volt látni, hallani (korábban az asztalmunkában tapasztaltam meg),

ahogy a tanúságtételek és az asztalbeszélgetések, az esti ultreyák, a mise és az Oltáriszentség előtti imádság nyomán a három nap alatt 34 „idegenből” keresztény közösség formálódott. Jelöltek és munkatársak kölcsönösen segítettek egymást Istenhez közelebb. Köszönöm Luczay Andreának, Márton Juditnak, Juhász Katinak, a két Mártinak (Arató és Ullrich), Hámori Valinak, Posgay Marcsinak, Telek Margitnak, hogy elfogadtak rektoruknak. Köszönöm a jelölteknek figyelmüket, bátorító mosolyukat, önmaguk ajándékozását. Köszönöm Tamás atyának és Gyuri atyának, hogy bíztak bennem. Köszönöm a barátoknak és ismeretleneknek a sok háttér-ima és levelet. Köszönöm, hogy megerősítették bennem: „Szeretet az Isten”.

– *És azóta?*

– Tegnap volt az egy hónapos ultreyánk. Örömteli volt. De erről talán majd máskor...

*Amikor csodálkozva látod
hogy Mária szavától függött
Isten Terve.*

*Mit szólsz ha megtudod, hogy
Isten vár évek óta
Igenedre?”*

Hélder Camara

Hélder Camara brazil érsek volt, „a szegények érseke”, és a II. vatikáni zsinat szociális bizottságának fő tanácsadója. Fenti gondolatát Velencei Kati osztotta meg velünk. Köszönjük!

SZÁMÍTANAK IMÁINKRA

Augusztus utolsó napjaiban megcsörrent a telefon: egy kanadai cursillista keresett meg palanca ügyben. Elmondta, hogy megérkezett hozzájuk a De Colores újság, abban fedezte fel a számára oly fontos információt: a következő női cursillo időpontját Leányfalun. Már hosszú ideje lelkesítenek egy magyar barátjukat arra, hogy vegyen részt cursillón, s most, az újság hasábjairól megtudhatta az időpontot is.

Kiscsoportjukban mindig apostoli célt tűznek ki maguk elé. Úgy gondolták, elérkezett az idő, hogy közös barátjuk Istenhez vezető útján a következő lépéshez a cursillo adjon keretet. Úgy tűnik, magyar ismerősüknek sikerült is időt szakítania erre a hétvégére, s ők háttérlevelükben imájukról, szerető reáfigyelésükről szeretnék volna őt biztosítani.

A legfontosabb információk megbeszélése után máris a lényegről beszélgettünk: a közösség megtartó erejéről, a közösségben, közös célokért mondott imák hatékonyságáról, és az apostolságról, amely elengedhetetlen feladata az elkötelezett cursillistának.

Ezután már egészen személyessé, bensőségessé vált a beszélgetésünk, mintha évtizedek óta ismernénk egymást. A feleség is átvette a telefont, elmondta örömeit és nehézségeit, amelyek megoldásáért imát kért tőlem és közösségünkötől.

Megígértem.

Ezúton kérlek benneteket, hogy mondjátok el ti is egy-egy imát ennek a kedves kanadai cursillista házaspárnak a szándékára. Több ezer kilométernyire tőlünk, egy másik földrészen számítanak imáinkra.

Imáink által kitérül a világ is számunkra. Az a világ, amelyben nem a pénz, a hatalom és az érdekek, hanem Krisztus szeretete és a cursillós közösség megtartó ereje az összetartó kapocs.

Maróti Gabi

BÚCSÚZUNK ZEÖLD ILDIKÓTÓL

„Életének 62. évében, méltósággal viselt betegségben 2004. július 20-án elhunyt” – olvasom az értesítést. Sokan, akik aránylag „friss” cursillók, már nem ismerhették. Az első cursillók egyikét végezte, sokáig volt az utó-cursillók felelőse. Ezt a feladatot odaadással látta el a Mária utcai ultreyákon, amíg egészsége engedte. Kiscsoportunk tagjaként találkozásainkon, közös imáinkban hűségesen részt vett. Fájdalommal láttuk egészsége romlását. Imrédy Zsuzsi hétről-hétre látogatta, segítette. Amikor már nem tudott egyedül közénk jönni, ha lehetett, autóval elhoztuk, hogy velünk legyen.

Mindvégig Jézus volt a támasza, a Szentírásból merített erőt. Abban reménykedve búcsúzunk tőle, hogy Jézus sok további nehéz szenvedéstől kímélte meg, amikor haza szólította őt. Temetése 2004. augusztus 24-én volt az Óbudai temető szóró parcellájában, az engesztelő szentmise 2004. szeptember 2-án a rózsadombi Krisztus Király templomban.

Imádkozzunk érte!

Csorba Vera

Kezdet és a vég...

Nem ebben a rovatban szerettünk volna megemlékezni Zeöld Ildikóról! Új portrészorozatot készültünk indítani azokról, akik a Cursillo magyarországi születésénél bábáskodtak, itthoni elterjedésén a kezdetektől fáradoztak. Herpy Gyuri atya aranymiséje aktualitást adott az elképzelésnek, beszédében többször utalt a kezdetekre.

Jelöltjeink között elől szerepelt Zeöld Ildikó, mégsem vele terveztük indítani a sorozatot. Az élet, a halál azonban másként hozta: Ildikó most a sorozat elejére került. A halálhír mellett azért tartom fontosnak elmondani szándékunkat, hogy hűséges, segítő, kitartó kiscsoportján kívül a Cursillo nevében is megköszönjük alapító munkáját, áldozatos tevékenységét a grémiumban, a Mária utcai programok szervezésében.

Az, ahogyan kiscsoportja végig, utolsó pillanatig segítette és támogatta, példa értékű. Ildikó dolgozott a Cursillóért a kezdetektől, kiscsoportja segítette, támogatta, míg el nem jött a vég...

- fha -

K Ö Z É R D E K Ű I N F O R M Á C I Ó K

KÖZÖSSÉGEK ÉS RÉGIÓFELELŐSÖK:

ÉSZAK BUDA: I. II. III. XII. kerület
Frankovits György (II. ker-ben)
 1028 Bp. Úrbéres u. 1/A, T.: 376-9459
 e-mail: franko17@axelero.hu
Zoltán Gábor (I. III. XII. ker-ben)
 1031 Bp. Vitorla u. 1., T.: 242-7708
 Lelkivezető: **Matolcsy Kálmán**
 1123 Bp. Táltos u. 16.,
 T.: 3750732, 30-436-24-48
 e-mail: p.matolcsy@axelero.hu

DÉL BUDA: XI. XXII. kerület
 Budaörs, Érd, Diósd, Törökbalint
Dessewffy Erzsébet
 1222 Bp. Bálvány u. 14., T.: 424-7794

BELSŐ PEST: V. VI. VII. VIII. belső IX. kerület
 Lelkivezető: **P. Beöthy Tamás SJ**
 1085 Bp. Mária u. 25., T.: 318-3479

ÉSZAK PEST: IV. XIII. XV. kerület
Bernolák Béla és Melinda
 1047 Bp. Deák F. u. 27., T.: 389-0199
 Lelkivezető: **Herpy György ny. plébános**
 1056 Bp. Március 15. tér 2.
 T.: 483-0295
 Újpesten, a Szt. István tér 4. alatti Katolikus Kultúrházban minden hónap első hétfőjén 18.00-tól ultreya.

KELET PEST: XIV. XVI. kerület és Gödöllő
Maróti-Agóts Lászlóné Gabi
 1161 Bp. Templom tér 3.
 T.: 405-3528
 e-mail: gabikas@szmi.axelero.hu
 1161 Bp. Templom tér 3., T.: 405-5869

DÉL PEST: külső IX., XVII., XVIII., XIX. XX., XXI. kerület, Dunaharaszti és Alsónémedi
Juhász Károly
 1107 Bp. Kékvirág u. 2.
 T.: 263-1207, 30-9849-924
 e-mail: juhaszkaroly@freestart.hu
 Minden hónap első péntekjén, a 18,00-kor kezdődő szentmise után, kb. 18,45-kor „Péntek esti beszélgetések” címmel cursillós találkozó a Szent Kereszt Plébánián.

felhívás

Továbbra is kérjük és várjuk azok jelentkezését, akik a következő területeken alkalmanként segítségünkre tudnának lenni:

- pályázatfigyelés, pályázatok összeállítása, megírása, beadása;
- a cursillo honlapjának fejlesztése, karbantartása;
- híradások a de colores újság számára.

Ha tudomásotok van (az itt közöltek kivül) olyan állandó cursillós rendezvényekről, misékről, melyekre szívesen fogadtok vendégeket, várjuk tájékoztatásotokat. Segítsük együtt az újonnan cursillót végzetteket, hogy könnyebben tudjanak egy-egy közösséghez csatlakozni!

**CURSILLÓK 2004-BEN
 AZ ESZTERGOM-BUDAPESTI
 FŐEGYHÁZMEGYÉBEN:**

Férfi cursillo: Női cursillo:
 október 7-10. november 11-14.
 december 9-12.

A cursillók tervezett helyszíne Leányfalu, a Szt. Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) A záróünnepség délután 1/2 5-kor kezdődik. További információkat Marótiné Gabitól kérhettek, a 405-3528 telefonszámon.

Kérjétek Isten áldását a cursillók valamennyi résztvevőjére, meghívottainkra, a papokra és a munkatársakra egyaránt!

VIDÉKEN:

A vidéken megrendezendő cursillókról a következő címeken kaphattok információt:

EGER: Szt. János Továbbképző Központ, 3300 Eger, Foglár György u. 6.

NYÍREGYHÁZA: Lelkipásztori Intézet 4400 Nyíregyháza, Kossuth tér 4.

MÁRIAPÓCS: Máriapócsi Lelkigyakorlatos és Zarándokház, 4326 Máriapócs, Kossuth tér 17.

KÓSZEG: Isteni Ige Társasága, Cursillo Mozgalom, 9730 Kőszeg, Park u. 1. Pf. 2.

Horváth Zoltán plébános elköltözött!

Ezután az újpesti Szent József plébánián találhatjátok meg: 1045 Budapest, Nap u. 15., Tel/Fax: 389-0381,

Örömmel reklámozzuk nektek a Família magazin legutóbbi számát, melyben cikk jelent meg a cursillóról!

Július első napjaiban megszületett RÉTHELYI LEVENTE és RÉTHELYI RITA harmadik gyermeke, ÁGNES.

Augusztus 21-én örök hűséget fogadott egymásnak GOROVE ANNA és MOHÁCSI MÁTÉ.

Augusztus 25-én megszületett TÍMÁR ANDRÁS és VARJÚ VIKI ötödik gyermeke: KRISZTIÁN. Koraszülött baba, pici súllyal, de az állapota stabilizálódott.

Imádkozzunk érte és szüleiért, hogy minél előbb egészségesen együtt lehessen a hét tagú Tímár család!

FAZAKAS DÓRA és ANGYAL ATTILA esküvője augusztus 28-án volt.

BRÜCKNER DÓRA és KINCSES TAMÁS ANDRÁS szeptember 4-én, a rózsadombi Krisztus Király templomban örök hűséget esküdtek egymásnak.

Isten áldja meg mindannyiukat!

Változatlanul várjuk híreiteket a környezetekben lévő, cursillósokkal kapcsolatos eseményekről (házasságkötés, születés stb.), hogy azokról beszámolhassunk. Hisz a másokkal megosztott öröm dupla öröm, a másokkal megosztott bánat kevésbé fáj!

A de colores a magyarországi „CURSILLO A KERESZTÉNYSÉG TANFOLYAMA” mozgalom negyedévente megjelenő hírlevele, mely a cursillón résztvevők számára készül. Szerkeszti a Média Munkacsoport. Felelős szerkesztő: Kövesné Anna (-fha-). Az újságot gondozta: Szilágyi Klára. Postacím: 1131 Budapest, Babér u. 41, II. emelet 16.
 e-mail: cursillo@communio.hu
 http://www.cursillo.communio.hu
 Nyomdai munkálatok: GRAPHIC nyomda

KÉSZPÉNZZEL BÉRMENTESÍTVE
Budapest 100

Cursillo Alapítvány
1091 Budapest, Üllői út 145.

Leonardo da Vinci: Madonna Litta (1490-91)

*Mint újszülött csecsemők kívánjatok lelki,
vizezetlen tejet,
hogy rajta felnőjetek az üdvösségre,*

hisz tapasztaltátok, hogy milyen jó az Úr.

*Akihez járultatok, az élő kőhöz, amelyet –
bár az emberek elvetettek –
Isten kiválasztott és megbecsült,*

*és magatok is, mint élő kövek,
épüljetek lelki házzá, szent papsággá,
hogy Istennek tetsző lelki áldozatokat
ajánljatok fel Jézus Krisztus által.*

/1 Péter 2, 2-5/